

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

2013/2014

ÚNOR

Mikulášovy patálie ve výborném obsazení

Nadějné spisovatelky na olympiádě

Beseda s režisérem Tomášem Magnuskem

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012

Žijeme ve škole...

Stalo se

30.1. dostali všichni žáci vysvědčení!

31.1. byly pololetní prázdniny

4.2. začala Škola nanečisto pro budoucí prvňáčky, další termíny jsou 4., 11., 18. a 25. února

4.2. hráli vybraní žáci 6. a 7. tříd sálovou kopanou v Kolíně, bohužel nepostoupili

6.2. proběhlo okresní kolo olympiády v českém jazyce v Kolíně, nejlépe se umístila K. Uličná, která skončila na krásném 5. místě a je náhradníkem

v krajském kole, velmi slušně se umístily obě další dívky - M. Čejková 6.-16. místo a K. Kučerová se skončila v polovině tabulky. Všem děvčatům, Klárce obzvláště, gratulujeme!

8.2. se konal den otevřených dveří, přišlo asi 130 návštěvníků

9.2. KMD zhlédl Mikulášovy patálie v Divadle Komédie

10.2. viděli 7.-9. třídy film Bastardi a absolvovaly zajímavou besedu o natáčení s režisérem T. Magnuskem

12.2. začalo plavání pro 2.B a 3.B

13.2. proběhlo okresní kolo olympiády v angl. jazyce, i zde máme skvělé úspěchy. V kategorii 8.-9. třída se umístili krásně A. Uličný na 6. místě, P. Stránský na 7. místě. V kategorii 6.-7. třída byl J. Prouza ze 27 dětí na 7.-8. místě, M. Veselý na 15.-17. místě. Gratulujeme!

16.-22.2. měli sedmáci lyžařský výcvik

18.2. se dívky z 8. a 9. třídy účastnily školské futsalové ligy děvčat ve Skutči

19.2. dopravní teorii absolvovala 5.AB

24.1. pochodoval turistický kroužek do Mlékovic

25.2. naposledy proběhla Škola nanečisto pro předškoláky

27.2. vyřešila v Kolínském divadle 5.AB Záhadu hlavolamu

27.2. jeli kluci z 8. a 9. třídy na okrskové kolo sálové kopané v Kolíně

Aktivní budoucí prvňáčky fotila

N. Ambrožová

Stane se

5.3. proběhne výchovný koncert pro 4.-9. třídu

10.-14.3 máme jarní prázdniny!

31.3. začíná sběr starého papíru, chystejte si balíky!

*Den otevřených dveří v pracovních
přírodopisu
Stavění sněhuláků v družině*

Žijeme ve škole...

Den otevřených dveří se vydařil

Den otevřených dveří proběhl 8.2. při příležitosti výročí otevření nových budov školy. Školu si přišlo prohlédnout kolem 130 hostů.

Akce byla předem důkladně promyšlena a naplánována – také díky tomu se vše velmi zdařilo. Z každé třídy byli vybráni 2 nebo i více dobrovolníků, kteří ve škole prováděli skupinky lidí, a já jsem byl mezi nimi. Den před tím, než vše začalo, nám paní ředitelka rozdala papír s instrukcemi a informacemi o rozdělení činností ve třídách. Ráno jsme už v 8:30 měli být ve škole. Základní stanoviště bylo v jídelně, kde měl krátký proslov bývalý starosta pan Čihák, bývalá ředitelka

školy paní Tintěrová a současná starostka paní Čiháková. Pro návštěvníky bylo na stolech připraveno velmi bohaté pohoštění- od jednohubek po sladké. Také jsem měl v plánu si něco vzít, ale odložil jsem to na později (a to byla velká chyba).

Prohlídka školy

Já, s Danem a Kačkou jsme provázeli mého tátu, našeho bývalého spolužáka Martina a jednu paní, která byla nejstarší návštěvnicí školy. Návštěvníci měli možnost si ledaco zkusit. Mohli si vyřešit kvíz. V každé třídě se konal nějaký program, takže jsme se rozhodně nenudili. Naše skupina začínala s prohlídkou od 2.A. Ve třídách byly např. ukázky práce na interaktivní tabuli, což si mohl každý vyzkoušet, třeba si zopakovat, jaké má vědomosti z přírodopisu. Někde byly výstavy učebnic, někde slabikářů a někde i starých hraček. Účastníky jsme provedli školní družinou a vůbec celým prvním stupněm. Zastavili jsme se také v malé haličce, kde měla aerobické vystoupení Šárka H, Anička K. Tereza S. a holky z páté třídy. V jedné třídě na druhém stupni si mohli hosté obkreslit ruku na barevný papír a podepsat se do ní, ta se pak připnula na velký papírový strom, který můžete vidět u šaten. Někde si mohli hosté vyplnit pracovní listy, třeba

z matematiky a z angličtiny. Na druhém stupni jsme vyšli jen do prvního patra a do posledního jsem už šel jen s tátou, protože tu starou paní bolely nohy. S tátou jsme si pak ještě vyzkoušeli oživovat mrtvého (dýchacího panáka), prohlédli jsme si školní časopis... a šli jsme si konečně do jídelny také něco vzít. Jenže už tam nic nebylo. Alespoň víme, že návštěvníkům občerstvení chutnalo a snad se jim tu i líbilo. Stejně jako mě.

Text Honza, foto Eidam

„Napište si Konec 2.světové války.“ „Cože, to už je konec?“ „Né, ještě 8 minut.“

„Jak se jmenovalo první české nakladatelství?“ „Česká filharmonie.“

„Tak a co bývá obvykle v úvodu?“ „Závěr“

Na hodině angličtiny: „Jak se píše sýr?“(anglicky, pochopitelně) „S tvrdým.“

„Jak se řeknou anglicky rajčata?“ „Protlak.“

Perličky z 9.B

Žijeme ve škole...

Víte, kam se chodilo do školy dříve???

„Dívčí škola“1892-1993 (v ul. Komenského)
„Chlapecká škola“1864-1979 (u kostela)

Sněhuláci pro Afriku

Tak jsme se konečně dočkali! Hurá ! Na konci ledna malinko nasněžilo a my jsme začali s dobrými skutky.

První vlny stavění sněhuláků se zúčastnilo třicet dětí a mnoho dalších čeká na novou sněhovou nadílku (pokud přijde). Prozatím jsme na převoz kol pro africké děti přispěli částkou dva tisíce korun.

Padesátikorunu věnovaly nejen děti, ale také paní učitelky. Každému z vás děkujeme!

Zima ještě nekončí, ale netušíme, zda nasněží a budeme stavět ještě jednou. Chceš se v tom případě přidat? Super! Čekáme na každého z vás! Sleduj informace na nástěnkách.

Děkujeme druhákům z keramického kroužku, kteří jako připomínku této akce vyrobili malé keramické sněhuláčky.

Pokud máte jakékoli otázky, rády vám je zodpoví p. uč. Choutková nebo Kolpaková (autorka textu a fota)

Žijeme ve škole...

Lýžák, i když na technickém sněhu, stál za to!

V neděli 16.2 se třídy 7. A B vydaly na lyžařský zájezd do Krkonoš do Rokytnice, kde podle tvrzení většiny žáků neměl být ani centimetr sněhu. A tak jsme čekali, jaký bude lyžák!

Při příjezdu na penzion Fibich se naše očekávání bohužel vyplnila. Opravdu tu bylo sněhu pomálu, avšak na sjezdovce ležel alespoň ten technický. Po

částečném vybalení a rozdělení na pokoje jsme popadli lyže, hůlky a přeskáče a šli na sjezdovku se rozdělit do dvou skupin. Na první, která na lyžáku byla za účelem naučit se lyžovat, a na druhou, která už byla zkušenější. Večer jsme dostali výbornou večeři „na uvítanou“ a pak nám byly sděleny paní ředitelkou základní informace, a to třeba, kdy bude budiček, že se bude lyžovat 2krát denně a že každý den bude večerní program vymýšlet nějaký pokoj. Nikdo moc nechtěl ponocovat, protože by celodenní lyžování neustál, ale největší důvod byl kvůli „odměně za zlobení“ v podobě běhu, abychom toho pohybu neměli málo.

Lýžujeme, bibneme a užíváme si

Pondělí probíhalo vcelku normálně, druhá skupina si koupila permice a někteří jedinci z první skupiny už začínali lyžovat. Dosud se skupiny od sebe všim lišily, ale jakmile začala lyžovat i první skupina, měli jsme jedno společné. Byl to bufet dole u lanovky, kde se většinou stavili všichni „jezdci“ na nějaký nápoj anebo párek v rohlíku. Nejlepší část lyžování ☺.

Žijeme ve škole...

Při večerních programech jsme hráli různé hry, některé známé jako např. elektrický proud, ale některé nové, které jsme neznali. V úterý se šlo na běžky, každý si vybral boty, vedoucí přidělili běžky, navoskovali a šlo se. Až na pár výjimek běžky nikomu moc nešly, ale byla to legrace, a tak jsme si užili. Ve středu byl třetí kritický den, takže se po obědě místo na lyže šlo do města Rokytnice. Bufet u lanovky byl sice super, ale brambůrky tam neměly, takže v Tesco všichni „nakupovali zásoby“.

Čtvrtek byl normální, zato pátek změna. Dopoledne se konaly závody a to ve slalomu, sjezdu a na běžkách a večer byl bláznivý karneval a vyhlášení cen. Ceny byly nejen diplomy a medaile, ale také čokolády, takže všichni byli spokojeni. Na sobotu se všichni pořádně vyspali, protože balení kufrů, lyží a běžek není žádná sranda. Když bylo vše naloženo, dali jsme si poslední oběd, nasedli do autobusu a vyrazili. U školy už čekali naši starostliví rodičové, kteří si své děti odvezli domů.
Byl to krásný zážitek na který budu dlouho vzpomínat.

Text Josef Prouza, foto z lyžařského výcviku H. Borová, M. Choutková

Anketka

Co se ti nejvíc líbilo na lyžařské výcviku?

Dan: Nejvíce se mi líbil hokej v televizi.

Míla: Že jsme byli celý týden pohromadě v kolektivu.

Pepa: Večerní program, společné lyžování, legrace s kamarády.

Matěj: Lyžování a sranda na pokojích.

Tereza: Nejlepší bylo, že jsem se naučila lyžovat.

Žaneta: Lyžování a běžky, ještě se mi líbil výlet do Rokytnice.

Anička: Chodit do kopce nahoru a dolů ☺

Adéla: Sranda s kamarády, to, že jsme mohli spát déle, než když jdeme do školy, lyžování na umělém sněhu, maškarní

Pavel: Vlídlost učitelek, které se mnou měly trpělivost a pevné nervy. A pochopitelně blbosti na lyžích i na pokojích.

Honza: Lyžování a legrace, když nám nešly nazout lyžařské boty.

Eva: Večerní hry.

Lucka: Vstávání v 7.30, snídaně v 8.00.

Majda: Vleky, protože z nich stále někdo padal!

Míša S.: Bavilo mě lyžování, ale byla tam i sranda, prostě jsme se nenudili.

Míša Š.: Vyhrála jsem 1. místo na nudných běžkách.

Společné hory- to je spousta krásných zážitků a legrace. Žaneta se třeba svěřila: „Nejvtipnější bylo, když jsme v sobotu zjistily, že máme ruplé nohy u postele a musely jsme spravovat.“

Žijeme ve škole...

Pepa si myslí, že nejvtipnější bylo, když se vrátili po lyžování na pokoj a našli tam kocoura majitele. I Mílu pobavilo, že jednou po probuzení měli u dveří kocoura- asi trochu vlezlý návštěvník. Kačka z něho dokonce měla šok. To Dan S. měl jinou vtipnou příhodu: „Stál jsem za dveřma a paní učitelka Choutková otevřela dveře jako blesk a mě praštila do hlavy. To byl šok.“

Tereza zase vzpomíná, že Dana namalovali nazeleno a on to nemohl umýt.

Prostě lyžák= velká pohoda.

Veselá Škola nanečisto

V úterý 4. února jsem se ulila z výtvarky a šla jsem se kouknout, jak si předškoláci lámou hlavičky ve Škole nanečisto. Cílem této akce je seznámit budoucí prvňáčky s prostředím školy, aby nebylo v září pro ně cizí. Paní učitelky připravily pro děti všestranně zaměřený program, na závěr děti obdrží diplom.

Když jsem vešla do třídy k malým budoucím školákům, byla hodina v plném proudu. Děti určovaly podle poslechu na interaktivní tabuli, kde se co nachází. Poté předškoláci hráli pexeso a nakonec jim paní učitelka rozdala obrázky s dětmi, kteří měly na hlavách čepičky a děti jim na čepičky „pletly“ různé vzory. Potom se děti přemísťovaly do jiné třídy, ale to já musela zpátky na fyziku ☺.

Text a foto Niky

Žijeme ve škole...

Sbírka zimního ošacení dorazila na místo

Bela Gran Jensen se osobně zúčastnila předání zimního ošacení pro dětské uprchlíky v Sýrii, kde je občanská válka. I my jsme sbírali. Sebrané oděvy byly převezeny do Zaatari, velkého uprchlického tábora. A tak třeba zrovna tvoje bunda udělala někomu radost.

M. Bílková

Mikulášovy patálie mě nadchly

KMD vyrazil 9.2. na představení Mikulášovy patálie v Divadle v Celetné

Mikuláš (Matouš Ruml), Augustýn (Lukáš Jůza), Kryšpín (Václav Jakoubek), Vendelín (Zdeněk Charvát), Albín (Martin Hofman) i šplhoun Celestýn (Petr Lněnička) jsou kamarádi ze třídy, hrají spolu hry, chodí chytat pulce, dělají si srandu z Celestýna a prostě takové ty věci, co dělají kluci v jejich věku. Ve škole mají hodnou paní učitelku (Milenu Steinmasslovou), kterou občas zlobí, kromě

Žijeme ve škole...

Celestýna samozřejmě. Vedle kluků obsáhl několik rolí další jediný herec. Pan ředitel, inspektor, strážník, Mikulášův tatínek a hlídač -Pavel Langer- všechny role dokonale zvládl, pokaždé se tvářil jinak, jinak mluvil a jinak vypadal. Jelikož jsem seděla v první řadě, tak jsem věděla, jak studená je voda, ve které chytají pulce, jak páchne kouř z doutníku nebo jak bolí střelení gumičkou. Po krásném představení jsem u občerstvení zahlédla Matouše Rumla, tak jsem ho poprosila, jestli by se s námi nevyfotil, a vyfotil. Potom jsem ještě zahlédla Václava Jakoubka, takže fotku mám i s ním. Divadlo bylo suprový, ostatně jako vždycky.

Text Páťa, foto internet

Perličky- žakovské výroky

Prezident republiky má právo udělovat amnézii.

Díky rentgenům můžeme vidět, kde máme v těle poruchu.

Matematické operace se provádějí křídou na tabuli.

Parazit je organismus, který bez dovolení hoduje na jiném.

Zálesáci byli skauti, kteří chodili po lesích.

Papež je nevyšším představitelem církve, což se pozná podle toho, že má největší čepici.

Spartakovo povstání bylo vzbouření ukřižovaných otroků.

Houby známe jedlé a jedovaté, ale když si nejsme jistí, tak bychom si měli nechat zajít chuť.

Obkročný verš je, když rým vynechá sem tam sloku.

Žijeme ve škole...

socha sv. Anny

socha sv. Prokopa

Klášterní Skalice

Pátá akce turistického kroužku se uskuteční v pátek dne 28. 2. 2014

Pěší turistika v okolí Kouřimi: Kouřim, Zárýbník, Klášterní Skalice, Malátka a Kouřim.

Odchod od ZŠ Miloše Šolleho Kouřim směrem na Bošice ve 13 h.

Návrat kolem 16 h.

S sebou pití + svačinu.

Přihlášk u pí uč. Šustové nebo pí uč. Jírů

Foto z posledního výletu turistů do Mlékovic H. Borová

Dívčí futsalový turnaj ve Skutči

V úterý 18.2 se dívky z devátých ročníků vypravily na futsalový turnaj do Skutče. Holky jely ve složení: A. Stará, M. Batelková, A. Hervertová, A. Srbová, P. Ježíková, K. Moravcová, K. Janoudová, P. Votrubová, K. Hubáčková. Po příjezdu do haly na nás čekalo příjemné překvapení- krásná moderní hala, ale i méně příjemné překvapení v podobě slušně hrajících protihráček. Dostaly jsme i svoji vlastní šatnu. Než jsme nastoupily, sledovaly jsme pár zápasů před námi a hlavně taktiku protihráček. Tak, a je to tady! Jsme na řadě! S každým týmem jsme hrály dvakrát. Kromě fotbalových výkonů došlo i na výkony podobné spíše baletu, ale to vůbec nevadilo, protože i to pobavilo. Po všech odehraných zápasech jsme skončily na slušném pátém místě a myslím si, že ostudu jsme snad neudělaly.

Andy

Zajímáme se o svět okolo...

Když na hory, tak jedině do Alp!

Na přelomu ledna a února jsme s rodiči vyrazili do Rakouska. Cesta dlouhá a únavná, ale na horách jako v pohádce. V pokojíku, kde jsme bydleli, sice byla trochu zima, ale měli tam zásobu teplých dek a laris a my jsme měli několik společenských her, takže jsme se zahřáli tak jako tak. Ale doma je doma...

Ráno jsme vyrazili brzy, abychom přijeli do penzionu včas. Já půlku cesty prospala a ve zbytku jsem si četla, poslouchala mp3 nebo jsem se kochala panoramatem hor. Když jsme dorazili do Soldenu, rodiče šli omrknout bydlení do našeho penzionu Natalie. Bylo tam krásně. Nanosili jsme si věci do pokoje, vybalili a lehli do postele jak podťatí. Já měla samostatnou ložničku naproti přes chodbu. Rodiče spali v té větší části, kde byla i malá kuchyňka, obývací s televizkou, jídelní stůl a maličká koupelna, kde to smrdělo po cigaretách, ale právě tady bylo nejtepleji. Bylo to tam útulné, pěkné, ale háček to mělo...

Byla tam zima. V každé skříni ale ležela aspoň jedna deka a navíc jsme pořád topili, takže se to dalo přežít.

Na krásných alpských sjezdovkách

Druhý den jsme vyrazili na sjezdovku. Koupili jsme skipasy a jeli spodní lanovkou nahoru. Vyjeli jsme na plac, kde jsme měli na výběr asi čtyři sjezdovky různého typu obtížnosti. Tak jsme si samozřejmě vybrali tu jednoduchou a hurá do nebes! Né, zas tak vysoko nebyla. Ale bylo to úžasné. Když jsem poprvé sjížděla kopec, měla jsem nepopsatelně skvělý pocit. Mezi jízdami jsme si dělali přestávky na odpočinek, pití nebo občerstvení v restauraci Gigijoch, kousek nad placem se sjezdovkami. Když jsme byli unavení, nasedli jsme do spodní lanovky a jeli dolů. V našem penzionku jsme si dali večeři, zahráli jsme si karty nebo aktivity a den jsme zakončili dvouhodinovým relaxem v termálech. Další den jsme měli nahoře mlhu a obrovský vítr, takže jsme museli jezdit jen na malé krátké lanovce. Po večeři jsme vyrazili na procházku po městě, ale jaké bylo nemilé překvapení, všude měli otevřeno jen do šesti hodin. Aha, půl sedmé, tak jedeme domů... v pokojíku jsme si pustili nějaký dokument v německém jazyce, jelikož v češtině ve zdejší televizi nic nedávali. Dozvěděli jsme se třeba, že hamburger je vlastně strašně zdravé jídlo... Poslední den na sjezdovce bylo zase hezky, ale když jsem naposledy jela po sjezdovce dolů, asi šestkrát jsem spadla a tehdy jsem pochopila, že tahle jízda je letos moje úplně poslední... Další den jsme se sbalili, rozloučili jsme se s horami, sněhem a v neposlední řadě taky s naším pokojíkem a vyrazili jsme domů. Hrozně jsem se těšila na kočičky a na teplo domova... V Alpách bylo ale nádherně a lyžování na těch uhlazených, zasněžených a dlouhých sjezdovkách s minimálním počtem lidí mi chybí.

Kísa

Lyžování v Jizerských horách-Albrechtice

Na hory jezdíme tradičně každý rok. Už po šesté jsme jeli na to samé místo a do té samé chaty. Co jsem udělala jako první, když jsem vyskočila z auta? Běžela jsem za místním psem Sárrou, která mě na přivítanou svalila na zem. Po vybalení věcí jsme šli na procházku po okolí, abychom se podívali, co se zde změnilo... skoro nic. Další den jsme jeli lyžovat. Bohužel ne na místní sjezdovku jako vždy, nebyl na ní sníh a neměli sněhová děla. Občas jsme si došli na horké maliny, palačinky nebo na pohár. Jinak jsme lyžovali, co nejvíce to šlo. Týden utekl rychle, takže jsme se ani nenadáli a jelo se domů.

Kamča

Zajímáme se o svět okolo...

Týden v Krkonoších byl perfektní

Na začátku února jsme vyrazili na týdenní pobyt do Krkonoš do Strážného. Jelo nás celkem sedm rodin.

Cesta utíkala rychle. Když jsme přijeli, bylo zde poměrně málo sněhu. Neměli jsme tedy problém zajet až k chatě. Po vybalení a zabydlení se v chatě, jsme se šli podívat na svah, jaký je sníh, naše reakce byla udivující. Sníh byl mokrá a na místech vydřený. Obávali jsme se, aby se víc neoteplevalo, protože by mohl sníh slézt ještě víc. Ale stejně jsme si to užili, protože máme skvělé rodiče, kteří pro nás všechny připravili program.

Akční týden

Ve středu jsme měli turnaj v šipkách. Byly dvě kategorie - mladší a starší děti. Turnaj probíhal dobře. Nikdo nebyl kupodivu zraněn! **Adla:** „Já mám pocity z našeho turnaje jen skvělé, přeci jenom naházet nejvíce bodů a být první, je dostatečný důvod, ne?“ **Míša:** „Já mám pocity stejně jako Adla, i když jsem byla na druhém místě.“

Ve čtvrtek jsme pro změnu měli slalom. Byl taktéž rozdělen do kategorií, tentokrát ale na snowboardy, lyže a snowboard plus lyže. Slalom se jel večer, tudíž nebylo na sjezdovce tolik lidí a nikdo se tam nepletl. **Adla:** „Mně slalom docela vyhovoval, jsem ráda, že jsem ho zajela celkem dobře a jsem spokojená. S čím? No přece s prvním místem!“ **Míša:** „Já mám pocit dobrý, jenom mám výtky na rozestavení hůlek. Byly na mě moc blízko u sebe. Ale i tak jsem spokojená s dalším druhým místem.“ Po vyhlášení výsledků ve slalomu jsme měli ohňostroj. Bylo to moc hezké a příjemné zpestření celého dne.

Pátek opět nebyl nudný, pořádal se turnaj v šipkách. Kategorie rodiny. A byla u toho hodně sranda. Všichni se moc bavili a užívali si to.

Sobota proběhla v klidném duchu, jezdili jsme na sjezdovce. Poslední den před odjezdem jsme navštívili místní restauraci. Každý si tam vybral něco dobrého na zub. My holky jsme si daly ovocný pohár se zmrzlinou.

V neděli ráno jsme docela brzy vstali, začali nosit věci do aut a uklízeli chatu. Před odjezdem jsme ještě udělali jako každý rok společnou fotku naší velké party.

Počasí jsme tu celý týden měli krásné, svítalo sluníčko, jen v pátek byla menší chumelenice. Co se týče sjezdovky, tak s tou jsme spokojeni nebyli. Jen párkrát se stalo, že byla dobře upravená. Ale to se dalo očekávat, protože museli používat zasněžovací děla.

Na tyhle hory nikdy nezapomeneme, byla tu ohromná legrace s naší partou.

Text a foto Míša a Adla

Galileo Galilei tvrdil, že je země kulatá a nechtěl to odvolat, takže ho jen tak neupálili.

Ortoped je doktor, který rovná kosti.

Dětský lékař se latinsky nazývá pedofil.

Myslíme si...

Jaká příjmení se objevují na naší škole???

Po pátrání po jménech našich žáků jsme se rozhodli zaměřit i na příjmení. Co jsme zjistili???

Nejčastější příjmení vyskytující se na naší škole:

1. místo: **Srba/ Srbovová - 6x**
2. místo: **Hampl- 4x**
3. místo: **Fiala/ Fialová, Svoboda/ Svobodová, Hykman/ Hykmanová, Pešta/ Peštová, Štuller, Kučera/ Kučerová, Nedvěd/ Nedvěďová- 3x**

Ale najdeme tu zajímavá příjmení, která se k nám dostala z ciziny:

1. Silbernágl
2. Groke
3. Paclt
4. Bignall
5. Wuschko
6. Mc Carthy
7. Bauhofer
8. Rock
9. Washinger

O některých příjmeních jsme zjistili zajímavosti:

1. Rejhon- přezdívka sedláků
2. Richter- něm. soudce, starosta
3. Svoboda- znamená nezávanost
4. Moravec/ Moravcová- je člověk pocházející z Moravy
5. Milde- něm. trpělivý, štědrý
6. Hampl- něm. místo, kde se pere prádlo
7. Halamka- něm. půlgroš
8. Veselý- od veselka, svatba

Zaznamenaly Adla, Míša a Klarushka

Druhé patro taky počítalo!

I ve Frenštátě u našich redakčních přátel se počítala příjmení, ale tam dopadli úplně jinak. Tady se opakuje víc jmen než u nás:

- Petr-14
- Balžek-12
- Kocián-6
- Štefek-6
- Bartoň-5
- Bartoš-5
- Geryk-5
- Šindler-5
- Boháčová-4
- Dobiáš-4

- Ivan-4
- Kuře-4
- Liška-4
- Malina-4
- Šmahlík-4
- Špaček-4
- Šturala-4
- Veselý-4
- Vlček-4
- Zahradník-4

Tatínek se ptá synka: "Víš, Karlíku, proč odlétají čápi na zimu do Afriky?"

Karlík: "No to je přece jasný, protože černoši chtějí mít také děti."

Víte, jak se říká malému medvědovi, co přišel o ženu, práci, domov...? Medvídek míval.

Zkouška v autoškolě. Komisař se ptá blondýny: „Jak byste nám popsala funkci motoru?"

Ona: "Mohu vlastními slovy?" On: "Ale ano." Ona: "Brmm, Bbrmmmm, brrrrmmmmmm."

Myslíme si...

V Puzzlíku postupně uveřejníme texty našich úspěšných reprezentantek v olympiádě z českého jazyka

Sen o sladkém životě

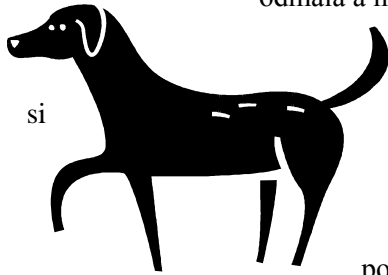
(příběh Klárky, nadějně budoucí spisovatelky, na okresní olympiádě pátá)

Opatrně jsem otevřela oči. Byla asi půlnoc a já stále nemohla usnout. Zamžourala jsem do tmy a náhle pochopila, kde jsem. Na zámku. Teď už je to spíš ruina, okolo mne byly polorozpadlé zdi a příšerná zima. Klepala jsem se, ale to asi nebylo jen zimou. Bála jsem se, ale asi jsem moc pyšná, abych si to přiznala. Ve tmě se něco pohnulo, něco velkého. Vzápětí se za jednou zdí něco rozsvítilo. „Kluci straší, nikdy jsem na tu sázku neměla přistupovat.“ Vstala jsem: „Já jim ukážu, že se nebojím.“ Vyšla jsem za zeď, ale nikdo tam nebyl. Čekala jsem kluky v blbých maskách, ale na nádvoří jen hořel velký oheň, něco jako táborák, hořel sám od sebe, žádné dříví. Pokrčila jsem rameny, aspoň se ohřeju, ale to jsem se šeredně mylila. Z ohně sálala taková zima, jakou jsem ještě nezažila. Teď jsem se zarazila, tohle by kluci nedokázali. Nalevo od ohně se objevila miska s kostkami cukru. Napravo láhev s nápisem „Život“. Tak jo, tohle bylo dost divný. „Oslad' si život,“ nádvořím se rozlehl chraptivý hlas. Náhle jsem věděla, co se děje. Já sním. Sním takový ten sen, kdy se vám zdá, že se to doopravdy děje. Úlevou jsem se málem rozesmála. Můžu dělat, co chci a neublíží mi to. V záchvatu euforie jsem vzala hrst kostek cukru a po jedné jsem je házela do „mého života“. Voda v lahvi s každou kostkou růžověla. S házením jsem skončila, až když v misce nic nezbylo. Voda v lahvi teď byla jasně růžová. Myslím, že nikdy nezapomenu, jak jsem si osladila život.

Klára Uličná, 8.B

Bajka nebajka o psu, krávě a prasátku

Byla jednou jedna farma, na té farmě žili tři zvířecí kamarádi, prase, kráva a pes. Byli to kamarádi už odmala a hráli si spolu každý den. Říká se sice, že když jsou tři kamarádi, tak se vždy přátelství rozpadne. V tomto případě to ale neplatilo. Měli se tak rádi, že si dali slib, že spolu budou do smrti. Jednoho dne, když hráli, přišel k nim farmář a řekl: „Jednoho z vás musím zítra donést na trh a prodat, protože musím uživit rodinu, nechám tedy výběr na vás, koho pošlete na trh.“ A tak když přišlo ráno, kráva řekla: „Já na trh nemůžu, dávám farmáři mléko, které pije jeho rodina“, prase pokračovalo: „Já také nemůžu na trh, až pořádně vyrostu, dám farmáři selata, která prodá, a tak užíví rodinu.“ Pes tedy smutně, ale statečně nesl, že musí opustit svoje dva nejlepší kamarády a jít k nové rodině. Když ho farmář donesl na trh, ujala se ho první rodina. Byla to rodina, která měla velký dům s ještě větší zahradou než na farmě, kde žil dříve. Měl se dobře, ale pořád se mu trochu stýskalo po jeho kamarádech. Po roce se zašel podívat na svoji starou farmu. Když tam přišel, nenašel ani prase, ani krávu. Zeptal se tedy kočky, co se stalo. Kočka mu řekla: „Potom, co jsi odešel na trh a ujala se tě nová rodina, dostal za tebe farmář dost peněz, aby bez problému uživil celou svoji rodinu. To mu ale nestačilo, proto zabil prase i krávu, aby mohl on a jeho rodina přečkat zimu s plnými břichy.“ Psovi bylo hrozně smutně, protože teprve teď ztratil své kamarády natrvalo. Jaké poučení z příběhu vyplývá? Každé přátelství je ohroženo, pokud jde někomu o krk.

Bajku napsal Marek

Přijde medvídek Pú do řeznictví a ptá se: „Máte šunku?“ Prodavač odpoví: „Ano, máme.“ Tak medvídek Pú vytáhne pistoli, zastřelí prodavače a řekne: „To máte za to prasátko!“

Ptáme se...

Film Bastardi na škole a beseda s T. Magnuskem

Trilogie Bastardi vypráví smyšlený příběh o znásilnění a vraždě, ale zasazuje jej do zcela konkrétních situací, které má režisér odpozorované ze skutečného života na zvláštní škole, jak se těmto školám dřív říkalo. Je živý, velmi tvrdý, plný vulgarismů, jak děti mluví. Trilogie vznikla v letech 2010-2012. Tomáš Magnusek, režisér snímku, je totiž původním povoláním učitel na zvláštní škole a potkával se ve svém životě s „bastardy“, dětmi ze spodiny společnosti, které neměly žádné vychování, a tudíž i žádné zábrany. Prožil ve škole řadu velmi nepříjemných situací. Po prvním díle mu začali učitelé těchto škol posílat další a další příběhy o nezvladatelných dětech, které prošly často i polepšovnou, neměly dobré rodinné zázemí a bohužel jejich činy nebyly často ani vyšetřeny, natož potrestány. Toto provokativní téma zvolil režisér proto, aby upozornil na tento problém ve společnosti i na to, že není možné tyto děti zařadit mezi běžné děti do základních škol, neboť „bastardi“ budou mít na ně zhoubný vliv.

Třetí díl zhlédly děti od sedmé třídy a zároveň absolvovaly besedu s režisérem.

Film i beseda zanechaly v dětech řadu dojmů.

Adam: Bylo to velmi realistické, film chtěl ukázat, co se děje na školách, bez přetvářky. Reakce dětí byla někdy zvláštní. Pokud něco udělal bílý, nekomentovaly to, pokud Rom, ozývaly se třeba nadávky.

Film všechno vylíčil podle pravdy (mluvu, chování dětí na zvláštních školách), někomu to mohlo připadat rasistické (mnoho viny padalo na Romy), ale bohužel je to realita. Pan režisér je našťastí chytrý člověk a na

filmu je poznat, že se nesnaží poštvat lidi proti Romům, či se je nesnaží ospravedlnit.

Film dobře poukazuje na strach vlády a policie, abychom nebyli označeni za rasisty, ale lidé by se měli soudit dle zákona a ne podle rasy či peněz.

Patricie: Bylo to zajímavé, režisér mluvil ze svých zkušeností, ukazuje na drsnou skutečnost, chce upozornit na to, že i když někdo někoho zabije, nic se mu nestane, protože není plnoletý.

Ondra: Beseda byla dobrá, film se mi nelíbil, že byl o Romech.

Andy: Beseda byla vtipná, ale film se mi nelíbil, je tam moc násilí, moc realistické.

Denisa: Film se mi nelíbil.

Pavel: Film se mi nelíbil, působil na mě rasisticky. Za učitele se postavilo spousta lidí, protože si mysleli, že se pomstil správně.

Aneta: Film ukazuje školu, kde jsou problematické děti.

Emil: Nelíbila se mi šikana v tom filmu.

Adéla: Ty děti byly grázlové, příběh mě zaujal, ale nemusel být tak drastický, ale beseda byla hezká, moc se mi líbily příběhy pana režiséra z natáčení.

Míša: Je zajímavý, jak se problematické děti dokážou chovat k učitelům, ale i k ostatním a film ukazuje, jaký máme vztah k Romům

Ilona: Zaujalo mě, že v tom filmu byli vlastně potrestáni ti kluci i učitel, v reálu se někde určitě děje něco podobného.

Majda: Myslím si, že ti napadení se museli cítit hodně špatně a rodiče se určitě hodně báli o svoje děti, učitelé museli být v šoku.

Lucie: Film na mě působí děsivě, protože některé věci, které se ve filmu dějí, jsou skutečné, myslela jsem si totiž, že jsou scény jen nahrané, ale po besedě s režisérem, který o natáčení vyprávěl, jsem trochu v šoku, že něco bylo podle reality.

Ptáme se...

Michal: Působilo to chvilkami hodně brutálně a nechutně, ale jak říkal pan režisér, tak toho byla spousta podle pravdy. Jak se tam k sobě chovaly ty děti, to si třeba nedokážu představit, že bychom se takhle chovali mezi sebou, neměli žádnou úctu ani k dospělým...

Zdeněk: Hodně jsem se zamyslel, když jsem viděl, že žáci nemají žádnou úctu ke starším, protože tak by to být nemělo, mám smíšené pocity z toho, na kterou stranu bych se přiklonil, podle mě ani jedna není správná, ale asi bych si zvolil stranu učitele.

Taky jsem si díky filmu uvědomil tu situaci, předtím bych si toho ani nevšiml, ale ani mě to moc nezajímalo

Nikola: Hodně mě zarazilo chování/jednání žáků vůči učitelům, ostatním žákům a celkově ke všem lidem, celkem obdivuji lidi, kteří na tuto školu jdou, ať už jako uklízečky nebo učitelé, já osobně bych na této škole nechtěla být, ani jako žák, ani jako učitelka

Eva: Líbilo se mi, jak na té besedě pan Magnusek předváděl scénku z natáčení, ale nelíbilo se mi, jak ve filmu šikanovali tu malou holku

Marcela: Film mě zaujal, ale nelíbila se mi šikana dětí a učitelů. Udělalo se mi z toho nevolno a bude ještě nějakou chvíli trvat, než se z toho vzpamatuju. Na druhou stranu tam byly některé scény, které dnešní mládež určitě pobavily, třeba když si žáci dělali legraci z učitele. Jako žena bych se na takové škole bála učit, protože na učitelky byli žáci obzvlášť hrubí.

Bára: Zaujala mě nespravedlnost, že žák něco provede tomu druhému a není za to potrestaný

Jak na vás působil pan režisér?

Děti odpovídaly podobně:

Líbil se mi, byl vtipný, šel si za svým snem, aby natočil právě takovýhle film.

Chtěl zpracovat svou zkušenost.

Obdivuju ho, že dokázal pracovat s problematickými dětmi.

Je sympatický, líbil by se mi jako třídní.

Má dobré názory, chtěl by ve společnosti spravedlnost.

Dokáže si dělat legraci sám ze sebe.

Foto M. Bílková

Chodí medvěd v lednu po lese, naštvaný do všeho kope a nadává:

"Já si to kafe v září neměl dávat!"

Blondýnka stojí u brány a čte tabulku VSTUP POUZE SE PSEM NA VODÍTKU.

Zamyslí se a pak přemýšlí: „Nějaký špagát bych našla, ale kde seženu toho psa?"

Ptáme se...

Co jsme se dozvěděli na besedě s režisérem T. Magnuskem?

Co bychom měli vědět před filmem?

Natáčení *Bastardů* bylo náročné- jednak v něm hrají neherci- děti ze třídy, ve které pan režisér v té době učil, jednak velké osobnosti čes. filmu- pan Brzobohatý, Tříška, Hrušínský..., Dejdar, Poloczek, paní Bohdanová, Brožová... i mladí nastupující herci.

Některé děti prostupují celou trilogií. Jsou jednodušší, velmi bezprostřední, bez zábran, vulgární, někdy se natáčelo vědomě, někdy běžela kamera, aniž to děti věděly a tehdy jsou ty scény velmi pravdivé.

1. Vy jste jen režisérem *Bastardů*?

Vůbec ne, režíroval jsem několik filmů, třeba *Stopy života*, vlastně každý rok natočím jeden film.

2. Bude další díl *Bastardů*?

Ne přímo další díl, ale spíše navazující projekt.

3. Jak složité bylo natáčení filmu?

Natáčení bylo fajn. Nejhorší byl ten strach o ty moje žáky, aby se jim něco nestalo.

4. Co dělají dětští herci dnes?

Bohužel se nikam neposunuli. Dívka, která byla nejlepší, v 16ti otěhotněla a její rozvoj skončil, jeden z kluků chtěl hrát, ale nezdařilo se mu to, nedopadli bohužel dobře. Film a sláva je nikam nepopostrčil..

5. Jak reagovali na premiéru?

Byli spokojení, smáli se v řadě krutých situací, protože takhle žijí, nepřipadá jim to zvláštní.

6. Jak jste s nimi vycházel ve škole?

Vždycky jsem chtěl být učitelem takto problematických dětí. Znal jsem je odmala a zažil s nimi spoustu roztomilých situací, ale jsou velmi nevychovaní. Vycházel jsem s nimi jako učitel dobře, rozdali by se pro mě, ale stejně řada z nich skončila v kriminále. Čistí Romové jsou často lepší než ti, kteří mají v sobě oba národy- Romy i Čechy, ti bývají zákeřnější. Někteří pochopitelně, neplatí to pro všechny.

7. Byl film podle pravdy?

Ty nejhorší scény- znásilnění, smrt a vražda nebyly podle skutečnosti, to je vymyšlené, ale ostatní drobné příhody vycházely ze života z různých škol. Chtěl jsem udělat film dohnaný až do krajností, abych na problematiku upozornil, aby si všichni uvědomili, že situace mezi těmito dětmi je krutá, drsná. To byl cíl filmu, ukázat, co je ve společnosti špatně.

8. Jak se tyto děti liší od populace na běžných základkách?

Připadá jim normální, jak žijí, jak mluví, neznají nic jiného. Nejprve byli v šoku třeba i z toho, že herci mluví jinou češtinou, oni to neumí.

9. Proč takové filmy natáčet, pouštět dětem?

Bastardi mají varovat, upozorňovat na špatnosti ve společnosti, na školách, ale v žádném případě nemají navádět k podobným činnostem. Mají odstrašovat.

Besedu zaznamenala Andy

Co dál režisér T. Magnussek dělá?

Založil filmovou společnost, natočil třeba film s nejstaršími českými herci (ještě se Zitou Kabátovou, která měla domeček v Kouřimi), film se jmenuje *Pamětnice*.

Chystá seriál podle příběhů psychiatra Jana Cimického, film *Modelky s.r.o.*, v něm hraje paní uč. Bajtková, ta hrála i v *Bastardech*.

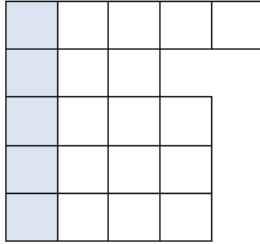
POZOR!!! POZOR!!! POZOR!!!

Pan režisér sbírá figurky z lega. A tak vyhlášíme březnovou sbírku panáčků z lega. Noste do sborovny, pokud chcete figurky darovat (a pokud si s nimi už nehrajete ☺). Na konci března je odešleme!

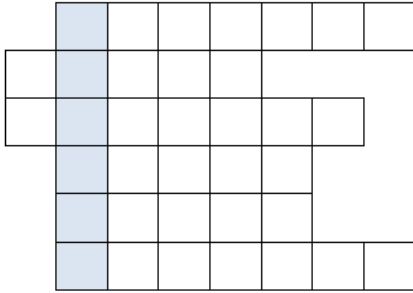

Mluvíme anglicky...

Crossword:

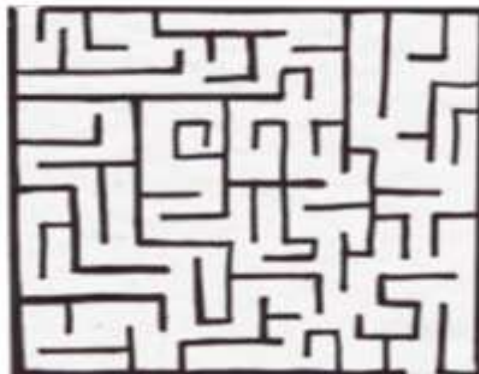

- ZUB
- DUB
- DIVOKÝ
- VÝCHOD
- ZÁVOD

- SUŠENKA
- CHLEBA
- ŽIRAFA
- ČERT
- TRÁVA
- NÁUŠNICE

Do you recognize this well-known place in London?
Solve the crossword to find out the name of this place.

Dog is hungry. Help it to find a bone.

Vaříme...

Kuře s bramborami

Na tuto slanou pochoutku budeme potřebovat :

- kuře
- hladkou mouku a strouhanku
- 2 vajíčka
- smetanu
- brambory
- sůl
- máslo

Kuře si rozdělíme na menší kousky, které osolíme, obalíme v mouce, vajíčkách a

strouhance. Obalené kuře dáme na pekáček a zalijeme ho smetanou. Pečeme na 200°C asi hodinu. Jako přílohu si můžeme udělat brambory, které nakrájíme na stejné kousky a dáme je vařit do hrnce s osolenou vodou. Na talíři omastíme máslem. Ať vám chutná!!!

Barča Cestovatelka

Učitel se ptá: "Co to jsou pražené mandle?" Karlík na to:

"To je nemoc z povolání u požárníků."

Učitel k žákovi: "Kde leží Afrika?" "Na mapě..."

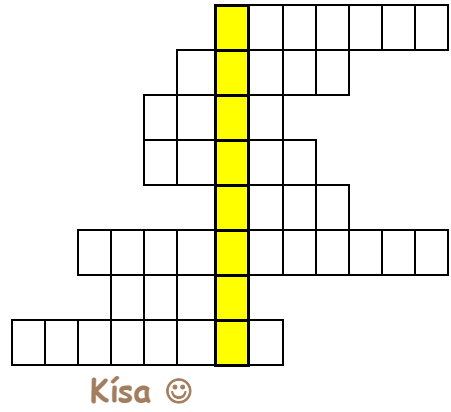
Přijde naštvaný zajíc do baru, vykasá si rukávy a zařve: „Kdo mi zmlátil bráchu?!”

„Já," zvedne se medvěd, „a co jako má být?" „Ále, nic, dobřes udělal."

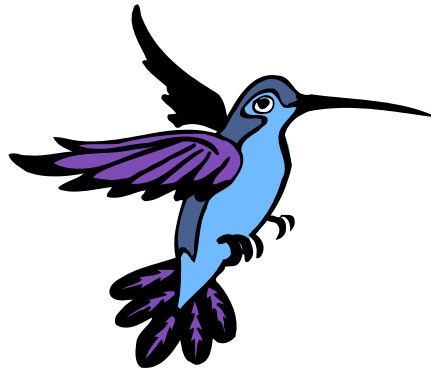

Bavíme se...

OBLÍBENÉ JÍDLO HOMERA SIMPSONA
 HESLO, CITÁT ČI FRÁZE V ÚVODU TEXTU
 BICYKL JINAK
 STEREOTYP, STÁLE SE OPAKUJÍCÍ
 HLODAVEC S PLOCHÝM LYSÝM OCASEM
 MÍSTO, KDE PEČUJÍ O VLASY
 OSLOVENÍ PRO V DANOU ŽENU
 POETICKÝ NÁZEV PRO VENUŠI
 TAJENKOU JE MALÝ PTÁČEK

K	O	Č	K	A	V	P	A
O	R	L	E	N	L	E	V
L	A	O	T	K	O	S	I
I	F	Ý	K	O	B	R	A
B	A	N	S	O	V	A	A
Ř	R	D	Ě	V	D	E	M
Í	I	M	L	O	K	Ý	A
K	Ž	E	L	V	A	:3	L

NAJDI: SOVA, KOSI, MEDVĚD, KOČKA, LAMA, PES, LEV, KROKODÝL, KOBRA, ŽIRAFÁ, ŽELVA, MLOK
 A SLOVO Z TAJENKY Z KŘÍŽOVKY... VYJDE TI „KOMERČNÍ SVÁTEK“

DOPLŇOVAČKA

Jirka a Honzík běhají po zoologické zahradě. Honzík líhá všude první, ale najednou se vrátí za starším bráškou dost vyděšeně. „Co je?“ ptá se Jirka. „Co? Lví klec je otevřená a visí na ní cedule s nápisem: ... (Tajenka).“

Bavíme se...

Rozmnožení matematických géniů-pakobylek po škole

Ve škole se rychle šíří pakobylky – možná máte i vy jednu v tašce.

Ve třídě paní učitelky Jířů uteklo jednomu nepozornému žákovi několik exemplářů řádu Phasmatodea. Nyní jsou všude. Není se čeho bát – jsou velmi přátelské a několika žákům dokonce pomohly s psaním domácích úkolů. Pakobylky se totiž při útěku schovaly do hromady starých učebnic a tam objevily svůj skrytý talent – v prostředí, v jakém žijí normálně, se totiž k žádné knize nedostaly, a tak nikdo nevěděl, že mají takovéto schopnosti. Ptáte se jaké??? No matematické! Mozek strašilky (pakobylky) je natolik jednoduchý, že se podobá kalkulačce a to je právě důvod, proč nám mohou být nápomocny při počítání složitých příkladů. Pakobylka vidí matematický příklad a její mozek jí automaticky přikáže vyškratat do papíru výsledek. Je samozřejmé, že tato zpráva bude absolutní trhák ve světě vědy, protože žádného vědce jistě doposud nenapadlo předkládat hmyzu učebnice matematiky.

Příště zpráva o němém papouškovi a býčích zápasech naruby.

Eidam

Perličky z 6.A sebrala Kamča:

Kde je Karlova univerzita? Na Karlově mostě.

Jak dlouho trvá den? 69 hod.

Co je to cyklické vnímání času? Když cyklista jede na kole.

Pro koho je určena bible? Pro Boha.

Když na sobě máte tmavé džíny a světlé triko, tak je to kontrast. Když máte všechno oblečení černé...spolužačka: „Jdete na pohřeb.“

Kde si připadáte jako v pokojíčku? U počítače.

Co by jste udělali, když byste našli zraněné ptáče? Dali si ho k obědu.

Dej si koleno do nohy a na něj dezinfikaci.

Redakce

Grafik: Adam Uličný (Eidam) 9.A

Nikola Ambrožová (Nikky) 8.B

Logo: Sára Nikolina Lipšová

Redaktoři za jednotlivé ročníky:

Kristýna Kučerová (Kísa), Patricie

Ježíková (Pát'a) z 9.A,

Andrea Srbová (Andy), Klára Moravcová

(Klarushka) , Denisa Fialová (Fialka),

Ondřej Čáslava (Oňa), Míša Batelková

(Míša), Adéla Hervertová (Adla) z 9.B,

Bára Brýdová (Cestovatelka Barča) 8.A,

Pavel Skočdopole (Hopák) 7.B, Jan

Bug(Honza), Kamila Holá (Kamča)

a Marek Čejka z 6.A

Šéfredaktorka: M. Bílková

EMAIL puzzlik.zsk@seznam.cz

Tisk sborovna
ZŠ Miloše
Šolleho
Kouřim, náklad
100 výtisků pro
žáky a
pedagogy
školy.

Časopis k
nahlédnutí na
městské vývěsce na poště a na stránkách školy
www.zsk.cz

